

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita Plane Admiranda S. Danielis Stylitæ: Ex ea quæ est fidelissimè
conscripta per Simeonem Metaphrast. Obijt anno à Partu virgineo 489.
Felicis Papæ 7. Zenonis imperat. 16.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

postmodum à Iustiniano Imperatore inclyta honoratum Basilica: Teste C. Baron. in Not.

VITA PLANE ADMIRANDA S. DANIELIS STYLITÆ: Ex ea quæ est fidelissimè conscripta per Simeonem Metaphrast. Obijt anno à Partu virgineo 489. Felicis Papa 7. Zenonis Imperat. 16.

Vide Tom. 6. Annal. C. Baron.

EST vicus in Mesopotamia, vrbi Samosatorum vicinus Maratha nomine, qui Danielis Stylitæ natiuitate celebris euasit. Pater ei fuit Eliu, mater verò Martha nomine: qui filium à teneris vnguiculis sanctioribus disciplinis imbuendum curarunt. Cùm autem annorum esset duodecim tactus monasticæ vitæ desiderio, relictis parētibus, spretisque delicatioris vitæ blandimentis, clàm ad religionis asylum confugit: vbi cùm assiduo labore solidissima sanctioris vitæ fundamēta iecisset, animo maiora quotidie certamina appetens, tandē summa Præfecti sui voluntate sacrosancta loca lustraturus, Simeonem in colūna degentem, & fama sanctitatis toto orbe celeberrimum, conuenit: cuius non modò exemplo, sed etiā prophetia (vtporè qui diceret Danieli haud leuibus pro Christo laboribus exercendum) ad eò ad simile vitæ genus exarsit, vt egrè se ab illo auelli pateretur.

ii. Decem. Patria & parētes eius.

Confugit ad monasteriū.

Veni ad Simeonem stylitem: cuius vita habetur Tom. 1. 50. Ianuar.

Porro ad monasterium reuersus paulò post Præfecto è vitæ sublato ad regimen votis precibusque omnium vocatus fuit. At ille honorum scopulos remisque velisque, quod aunt, fugiens, clàm omnibus, se indè proripuit, & Si-

Difficiliter auelli potest à Simeone.

*Fugit Con-
stantinopo-
linē ab
basiliā.*

*Demonēs
expellit ex
quodam fa-
no.*

*Clerici in eū
insurgunt &
malefici a
pud' Episcopū
accusant.*

*Habitat in
columna
Daniel.*

*Eum vult de
columna de.*

& Simeonis stylitæ ei in specie senis approp-
tis hortatu Constantinopolim adijt. Palatium
ided potissimum relicta, quod Samaritani in-
colas Christianos bello lacefferent: & amicum
celesti philosophiæ quietem interturbarent.
Itaque sacra templa Bizanti j obieps, ve and-
uit fanum quoddam esse malignis spiritibus
miserè obnoxium: locumque Philepporum
nomine accolis infestum: sine mora eò, cū ho-
ste conflicturus, contendit. Vbi eum infellus
demonum clamores, lapidum ictus, horribi-
les cacodæmonū formas egregiè aliquamdiu
sustinisset, fidē & virtute cunctis hostibus su-
perior, tandem impuram illam demonum co-
teruam fatis fugavitque: & locum, stupētib;
miraculi nouitatē accolis, pœatissimum red-
didit.

Sedeo damno affectus dæmon, mox Cleri-
corum animos inuidia commouit, ac tanto ca-
lumniandi furore succendit: vt nihil nō apud
Anatolium Bizanti j episcopum molirentur, vt
Danielem tanquā maleficum ac magicis ar-
tibus imbutum loco pelleret. Sed vicit eorum
calumnias spectata viri virtus, & sanctitas:
prorsus vt episcopus viso Daniele vehementer
gauderet, hominemque haud secus ac verum
calicolam amplecteretur. Porrò Daniel Si-
meonis institutum modumque viuendi mente
ac cogitatione assiduo voluens, tandem & ipse
semel iam iterumque oraculo admonitus co-
lumnā conscendit: sed, vt fit, sanctioris vite
instituta vixdum aggressus omnium in se odia,
& ipsius in primis loci Domini, Gelasij concu-
tauit. Is igitur paulo post furibunda mente ad
vrum

virum sanctum è columna deturbandum ac-
 cessit. Sed Christo famulum suum protegente,
 cum mira esset cæli serenitas, repentina imbrium
 ac grandinis exorta tempestas hominem qui-
 dem non nihil exterruit, sed amentis stultitiã
 nequaquam extinxit. Itaque columnæ iam pro-
 pinquior factus, Danielem, inclamans, manda-
 vit ut festinus descenderet. Cumque ad motus
 scalis vir sanctus, pedes tumidos & ulceribus
 atque vulneribus, præ diurna nocturnaque sta-
 tione, plenos proferret: Gelasius eo spectacu-
 lo misericordia motus temerarij sui facti ve-
 niam petijt: & in ea columna manendi nõ mo-
 do potestatem fecit, sed aliam quoque excel-
 sorem firmioremque suis sumptibus viro san-
 cto exstruxit. In quam translatus cum maiori
 indies virtute & miraculorum gloria clarus e-
 uaderet, homines quidam hæretica prauitate
 infames, ut illius vel Christi potius gloriam
 obscurarent, meretriculam ingenti precio cõ-
 duxere, ut eum vel saltem discipulorum eius
 aliquem ad impuri amoris libidinem prouo-
 carent. Illa verò arti suæ fraudique non defuit:
 sed cum omnes suos conatus irritos cerne-
 re, lucrum diu expectati precio fraudaretur, re-
 versa ad suos impudentissimè affirmavit, Da-
 nielem libidinis telo vehementer faucium vio-
 lentas illi manus, quod pro voto cupitis am-
 plexibus frui non poterat, afferre voluisse. Eo
 numore impiæ mulierculæ & hæreticorum frau-
 dibus increbescente, & viri fama apud non-
 nullos periclitante, mox iustus Deus suorum
 protector Manadem illam dæmonio tradi-
 dit: à quo exagitata vehementius, & Danie-
 lis in-

*turbare, G. 6.
 lassum loci
 Dominus.*

*Viso pedum
 tumore, quæ
 Daniel ex
 diurna sta-
 tione contra-
 xerat totus
 mutatur.*

*Impudent
 scorum, in-
 credibilia
 fingit de illo.*

*Corripitur
 dæmonio.*

Z z

lis in-

*Eam sanat
S. Daniel.*

lis innocentiam & hæreticorum insidias integre detexit. Adducta deinde ad virum sanctissimum, eius precibus & à dæmone purgata & à vinculis peccatorum absoluta fuit.

*Fit Sacerdos
Daniel.*

Post hæc Gennadius Episcopus Constantinopolitanus, iussu Imperatoris columnam accedens Danielelem sacerdotio, inuitum placet & reluctatem, inuitavit. Quo munere affectus ad eum se totum diuinis rebus & meditationi celestium cōsecrauit, vt corporis quodammodo expers solo spiritu constare putaretur. De quodam cum aëris intemperies frigusque se inuissent, fuit à discipulis nudus planè, & toto corpore concretus atque in glaciem propemodum conuersus inuentus. Cumque aquis calidis alijsque fomentis vitalem spiritum recuare contenderent, ipse omnis ferè sensus expers: Ecquid, inquit, mihi molestiam afferitis, & suauis oppressum somno vexatis? Nam cum modò precationi intentus Domini auxilium inuocarem, accidit vt parùm dormitarem. Sic ille planè mente atque cogitatione caelestia tractabat, vt iam non in terris, sed in ipso caelo versari videretur. Et quidem tantis tamque asperis per omnem vitam exercitatus laboribus, nulli morbo vel corporis iniuriæ obnoxius ad octogesimum primum vsque peruenit annum: vir summis infimisque honorabilis: & Regibus atque Imperatoribus tanta veneratione ob vitæ sanctitatem, prophetiæ Spiritum, & miraculorum splendorem conspicuus, vt non rarò ad eius se pedes abijceret, precesque quouis robore bellico firmiores, pro regni firmamento & sua subditorumque salute implorerent.

*Horrendos
corporis cruciatus planè
non sentis.*

*Nota etatē
in tantis laboribus
inedia sanā
& robustam.*

*Migrat ad
Christum
& egenarium.*

rent. Cæterum quàm esset pretiosa in conspectu Domini mors eius, ilicò ab obitu, præclaris miraculorum prodigijs diuina potètia manifestauit. Tres siquidem stellas Cruces, cum dies esset, & sol luceret clarissimus, cum summa pulchritudine & splendore dicuntur apparuisse, & stetisse super preciosum illius loculum: quinetiam volasse columbas candidissimas: gratiam Spiritus sancti quæ cum eo semper est significantes.

Signa quæ ad loculum eius contigere.

CERTAMEN SS. MARTYRVM ALEXANDRINORVM, Epimachi, Alexandri, Ammonarij virginis, & sodalium eius: Item Hieronis, Isidori, & Dioscori, ac sociorum eorum. Ut habetur Ecclesiastica Historia Eusebij Casareensis, Lib. 6. cap. 34. ex epistola S. Dionysij Alexandrinorum, ad Fabium Antiochenum. Passi sunt anno Christi 253. sede vacante, Decij verò Imperat. 1.

Vide Tom. 2. Annal. C. Baron.

EPIMACHVS & Alexander non longo pòst tempore, quàm vincti tenebantur, multos perpeffi dolores, nouaculis dilaniati & flagellis lacerati, ad extremum ardentissimis flammis circumiectis absumpti fuerunt. Quibus quatuor mulieres fidei còstantia & martyrij gloria illustres adiungebàtur: quarum prima fuit Ammonariù, sancta virgo: quæ cum diu admirabili fortitudine horrèdos cruciatus pertulisset, & sæuiem ac blàdientem iudicem summa virtutè contempsisset, postremò vltimū suppliciū inuicta subiit. Mercurià

1a. Decē:

Epimachus & Alexander, ius cremantur.

Ammonarij virgo dire cruciatur.